

תת"ע 8412/01/14 - מדינת ישראל נגד נתן דנילוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8412-01-14 מדינת ישראל נ' דנילוב
בפני כב' השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נתן דנילוב

הנאשם

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה שיוחסה לו.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור וזאת בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. על פי הנתען בכתב האישום, ביום 31.10.2013 בשעה 00:17 בצומת רחובות שד' ירושלים מרדכי נמיר שבקרית ים נהג הנאשם ברכב שמספרו 41-501-64 ולא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, המשיך בנסיעה ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום שבכיוון נסיעתו.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי בכל הרחוב האור הירוק שברמזור אינו מהבהב, אמר שעבר באור צהוב ברמזור ואילו השוטרת רשמה שהוא עבר באור אדום. טען כי לא מדובר בניידת משטרה אלא בניידת לבטיחות בדרכים. כמו כן טען הנאשם כי עם השוטרת היה עוד שוטר אשר לא רשם דבר.
4. משכפר הנאשם נשמעו ראיות הצדדים כאשר מטעם המאשימה העידה עורכת הדוח סמ"ר אורטל ארוך (להלן: "השוטרת") ומטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

5. כאן המקום לציין כי השוטר שהעידה בפני היא לא מי שנהגה בניידת שכן לדבריה מי שנהג הוא המתנדב מוענה גאברה אשר לא רשם מזכר כלשהו ואף לא זומן לעדות מטעם המאשימה.
6. לאחר ששמעתי את הנאשם ואת עדת התביעה, שקלתי את דבריהם והתרשמתי מהופעתם בבית המשפט, מצאתי כי במקרה זה לא ניתן לקבוע חד משמעית שעובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר ובמידת הוודאות הדרושה בהליך מעין זה.
7. עדותה של השוטר היא עדות יחידה כאשר בית המשפט מחוייב להתייחס לעדות יחידה כזו בזהירות יתרה בטרם יבסס על פיה ממצאים מרשיעים.
- בתיק זה יש באי הבאתו לעדות של עד רלוונטי שהוא הנהג אשר נהג בניידת, כדי לפעול לחובת המאשימה באופן שמונע מבית המשפט לבסס הרשעה בתיק אך על סמך עדותה של השוטר.
- הלכה היא שאי הבאתו לעדות של עד רלבנטי ונחוץ יש בה כדי להביא למסקנה שאילו הובא, היה בעדותו כדי לחזק את גירסת הצד שכנגד ולפגוע בגירסת הצד שנמנע מהבאתו לעדות.
8. הנאשם העיד כי הוא אינו מכיר את מקום ביצוע העבירה שכן הוא לא עובר בשד' ירושלים. העיד שכאשר הגיע לרמזור ראה את האורות המהבהבים של הניידת מאחוריו ואז התחלף הרמזור לצהוב באופן פתאומי ובפניו עמדו שתי ברירות, האחת להיעצר באמצע הצומת ולגרום הפרעה לתנועה והשנייה להמשיך בנסיעה ולפנות את הצומת. הנאשם בחר באפשרות השנייה וזאת תוך כדי שהוא מודע להימצאותה של הניידת והסביר כי לא היה עובר באדום כנטען נגדו ולו רק בשל הימצאותה של הניידת במקום.
9. בחקירתו השיב כי היה לפניו קו העצירה כשהבחין באור הירוק המתחלף ולא היה לו זמן תגובה כל שהוא שכן היה בנהיגה רצופה במהירות של 40 קמ"ש. כן השיב כי לפניו היו רכבים נוספים ומאחוריו הייתה רק הניידת אשר עצרה אותו. הנאשם אף חזר על טענתו כפי שנרשמה "בדברי הנהג" שבדוח כי הוא עבר באור צהוב וזאת כאמור בשל היעדרו של אור ירוק מהבהב במקום והעדר זמן תגובה מספיק לעצירה לפניו קו העצירה בשל מיקומו של הנאשם בזמן חילוף האורות ברמזור.
10. השוטר בחקירתה ע"י הנאשם בבית המשפט לא ידעה לומר באם עברה באור אדום אחרי רכב הנאשם באם לאו וזאת על אף ש"בנסיבות המיוחדות של המקרה" רשמה כי היא עברה גם באור אדום תוך הפעלת כריזה כדי להשיג את רכב הנאשם. תשובתה זו של השוטר יש בה כדי לחזק דווקא את עדותו של הנאשם אשר טען כי השוטר פנתה אליו רק לאחר שהוא נעצר לפני אור אדום ברמזור בהמשך הדרך. זו אינדיקציה נוספת לנחיצות עדותו של השוטר הנוסף שכאמור לא הובא לעדות.

11. למעלה מן הצורך אציין כי לא מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה אחרת כפי שטענה המאשימה בסיכומיה שכן לא מצאתי כי התקיימו יסודות העבירה נשוא תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה כאשר מחד לא הוכח שמדובר ברמזור מהבהב ומאידך, כי הנאשם, אם תתקבל גירסתו, היה יכול לעצור את רכבו לפני קו בעצירה בעת שהאור הירוק התחלף לצהוב.

12. משכך אני קובעת כי עובדות כתב האישום לא הוכחו בפני מעל לכל ספק סביר ועל כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים בדואר.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ה , 12 ינואר 2015, בהיעדר הצדדים